

“(…)La Rambla Nova divideix la Tarragona alta i la baixa. És un ambiciós passeig que comença al Balcó del Mediterrani, sota la vigilància fèrria de l’almirall Roger de Llúria al seu monument, decretant que no passarà cap peix per aquests mars – i altres mars llunyans d’antics dominis- que no porti al llom les quatre barres del nostre escut. Més grandeses perdudes.

La Rambla és conciliadora, perquè uneix la meitat baixa, portuària, amb la ciutat antiga recollida sota muralla. I perquè corre en llarguíssima avinguda de l’est a l’oest, amb el cap a mar i els peus al camp, i per teló de fons les estribacions de les muntanyes de Prades i d’Alcover. És un lloc de relació social, de passeig i cites obligades. Els bars, gelateries, cafeteries i restaurants ocupen totes les voreres, en una pressió que a vegades resulta incòmoda per als vianants, però que dóna color i moviment a una zona de comerç variat i de negocis “

Olga Xirinacs. **La Via Augusta. Vint pobles fan el Tarragonès**. Barcelona: Flor de Vent Edicions, 1997. Pàg. 174